

om vedligeholdelse af bygninger, græsslåning, madlavning, altså en masse forskellige job, hvor det offentlige tager brødet ud af munden på de mindre virksomheder, som kunne have været beskæftiget med masser af disse job.

Det er helt i modstrid med moderne virksomhedsledelse, der jo netop bygger på, som ministeren var inde på, at man skal koncentrere sig om det, man er god til, og overlade resten til andre. Hvis den offentlige sektor i Danmark gjorde det, ville vi overhovedet ikke have det store problem, som efter min opfattelse er et af de allervigtigste i det danske samfund, når vi taler om erhvervs politik, nemlig at der er for få, der starter for sig selv.

Det er ikke et spørgsmål om lysten; det er jeg enig i. Jeg tror faktisk, der er ganske mange, der har lyst til det, men de tør ikke. Jeg klynker ikke over iværksætterne; ministeren og jeg er fuldstændig enige om, at det er ikke det, det handler om, men jeg klynker over, at vi er i en situation, hvor man ikke tør, og det har noget at gøre med de generelle rammebetingelser her i samfundet, med de byrder, vi lægger på erhvervs livet, og de vilkår, man i øvrigt stiller det over for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 109: Forslag til lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk jordbrug m.v. Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsat 6/12 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (S):

Lovforslaget giver en forenkling i forhold til gældende lov. Loven har været ændret adskillige gange og er blevet uoverskuelig. Visse støtteordninger er ophørt eller overført til anden ressort.

Bestemmelserne om de enkelte ordninger foreslås udformet som bemyndigelsesbestem-

melser. Derved undgås lovændringer, der mere hensigtsmæssigt kan reguleres ved bekendtgørelser.

Det er ikke nogen hemmelighed, at ledsageforanstaltningerne miljømæssigt ikke har virket efter hensigten. Der er ingen tvivl om, at de lidt stive regler angående støtteordninger har været stærkt medvirkende til, at det ikke blev den succes, man havde tænkt sig.

Lovforslaget løser også et af de problemer, som er blevet rejst, nemlig at revisorer skulle have en supplerende jordbrugsmæssig uddannelse. Efter revisorerens og Konkurrencerådets opfattelse har dette krav skadet konkurrencen. Denne bestemmelse ophæves nu. Herefter vil landøkonomiske konsulenter, revisorer og personer med anden relevant uddannelse kunne godkendes som sagkyndige til at bistå ved udarbejdelse af ansøgning m.v. Det er dog fortsat en betingelse, at den pågældende har erfaring med rådgivning af jordbrugere.

I Socialdemokratiet ser vi lovforslaget som et skridt i den rigtige retning i bestræbelserne på et forbedret miljø i jordbruget, og vi kan derfor støtte forslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

Lovforslag nr. L 109, som vi skal behandle her, er jo, som rigtigt sagt af den tidligere taler, en sammenskrivning af en række områder, seks for at være helt nøjagtig, i én lov, og som ministeren selv skriver i sin fremsættelse, skulle det være for at få mere overskuelighed i administrationen af disse ordninger, og også fordi man ønsker en forenkling.

Det er jo i sig selv prisværdigt nok. Det er udmærket. Det er en god målsætning, som ofte efterlyses her i Folketinget, også af Venstre. Og så er der landbrugsministerens beroligende forsikringer om, at det for nærværende ikke er hensigten at ændre på kriterierne og forudsætningerne for opnåelse af tilskud.

»For nærværende«, siger ministeren, og så må jeg spørge: Hvad betyder det? Jeg opfatter loven, som den er bygget op, som én lang bemyndigelse til ministeren. Så vidt jeg kan finde ud af det, er der bare i dette lovforslag omkring 50 bemyndigelser, som ministeren har taget hjem til sig selv, uden at man i øvrigt har nogle intentioner om hverken at orientere eller bringe Folketingets Landbrugsudvalg med i eventuelle ændringer, som ministeren måtte foreslå om et halvt eller et helt år.